

Zijn vriend Mathieu was tijdens het dansen met enkele andere jongens wat biertjes gaan drinken aan de bar. Ze filosofeerden over de wrede wendingen die het leven soms neemt.

“Zo’n stom kantoorpikkie.”

“Hij lult alleen maar over cijfertjes en risicoberekeningen.”

“Die meid verdient veel beter. Dat geleuter gaat haar op een gegeven moment de keel uit hangen, let maar op mijn woorden.”

Om twaalf uur liet de jeugdherbergvader geërgerd het luik van de bar zakken.

Frits kon die nacht niet slapen. Hij voelde zich hemels. Alsmar zag hij het knappe gezicht van Marjan voor zich. Die mooie bruine ogen met dat blonde haar. Die glimlach, die zo magisch en warm was. Hij had het liefste meisje van de hele wereld veroverd. Zo gelukkig was hij nog nooit in zijn leven geweest. Zijn leven was altijd geordend. Hij hield van rust en regelmaat. Toch overkwam dit hem gewoon, naderend examen of niet. Ze is ook zo betoverend, dacht hij, dit kan ik toch niet laten schieten? Hij was een geluksvogel. Alle mannen zouden toch voor haar in de rij moeten staan, dacht hij.

HOOFDSTUK 2

Er braken gelukkige tijden aan voor Frits en Marjan. Als Frits bij zijn schoonfamilie thuis was, kwam hij in een volkomen andere wereld terecht. Er was geen sprankje humor. Eerst had hij daar nog geen erg in. Of het nu over de valse Labrador van de buurvrouw ging, of de inkomenspolitiek van kabinet Den Uyl, alle onderwerpen werden tot op het bot ontleed, alsof het een wiskundig probleem was. Als Frits met zijn Amsterdamse humor er de draak mee stak, werd hij uiterst serieus genomen. Tenminste, in het begin. Weldra namen ze hem met een korreltje zout.

“Daar heb je die Mokumer weer,” riepen ze dan in koor.

Mevrouw Dutilh was gescheiden. Over vader Dutilh werd niet veel goeds verteld. Hij deelde in de oorlog eerst beneden aan tafel de karige maaltijden met zijn familie. Daarna at hij een deel van het voor onderduikers bestemde eten op, dat hij op zolder bewaarde. Toen hij betrapt werd, kon hij opdonderen. De zus van Marjan, Fien, kende hij al van de vakantie in Limburg. Haar broer Arend was chemicus en vond chemie zo'n beetje de heilige graal van de wereld. Dat liet hij in de gesprekken onophoudelijk horen. Ook op andere terreinen wist hij alles beter. Hij ging om met een eenvoudig meisje uit de provincie. Die sprak hem nooit tegen. De eerste avond toen ze op stap gingen, had Frits royaal alles betaald om een goede indruk te maken. Maar inmiddels werd tot zijn schrik, iedere keer als ze uitgingen, van hem verwacht dat te blijven doen.

Bij Frits thuis ging het er heel anders aan toe. Er heerste een echte Amsterdamse chaotische levenslust. Ze waren elkaar de hele tijd aan het voeren. Frits had twee jongere broers. Joep, die een café had en Ted, die een kleine kruidenierswinkel had. Er was ook een tweelingzus van Frits. Ze heette Miep. Frits' vader

werkte bij de gemeente en zijn moeder bekommerde zich om het huishouden.

Het leukste was als iemand hapte bij het voeren. Marjan kon er niet aan wennen. Ze vroeg na haar eerste bezoek aan haar schoonfamilie vertwijfeld aan Frits, of ze bij hem thuis altijd ruzie met elkaar hadden. Frits moest er om lachen.

“Zo gaan we met elkaar om,” zei hij. “We menen dat niet zo”.

Maar Marjan schudde haar hoofd en begreep er niets van.

Omdat seks voor het huwelijk streng verboden was door de kerk en Frits de geboden van de kerk heel nauwgezet naleefde, besloten ze na een korte verkering in het huwelijk te treden. Ze kochten een huis aan de duinrand van een dorp. Frits kon gemakkelijk een hypotheek krijgen. De verzekeringsmaatschappij was ondertussen gefuseerd met een andere maatschappij en was nu een grote speler op verzekeringsgebied geworden. Frits was hoofd van de schadeafdeling geworden en Van Koningsveld kreeg zelfs een zetel in de directie. Schuyt en Schimeier konden op de schadeafdeling blijven werken, maar Van Dam was naar de postkamer ‘gepromoveerd’.

Tot verbazing van Marjan was Frits nog nooit met een meisje naar bed geweest. De ouders van Frits waren streng in de leer en hadden hem net zo streng opgevoed. Dat was ploeteren om de huwelijksnacht door te komen. Frits kwam al snel klaar en ging daarna heerlijk slapen. Marjan had het zich heel anders voorgesteld en bleef wakker. Ze was nog helemaal niet bevredigd. Nu het ‘mocht’ was het eigenlijk ook niet zo spannend meer. Ze keek naar haar slapende man alsof hij een vreemd exotisch dier was. ‘Daar zit ik maar mooi mee’, dacht ze. Het ideale beeld van Frits was ook een groot katholiek gezin, waar het geloof centraal stond. Marjan had zich makkelijk laten overtuigen. Frits was een goede partij. Door haar huwelijk moest ze stoppen met haar